

РЕШЕНИЕ

№ 689

гр. Пловдив, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Боян Д. Кюртов

при участието на секретаря Катя Ж. Чокоевска
като разгледа докладваното от Боян Д. Кюртов Административно
наказателно дело № 20215330207037 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е електронен фиш серия К № 4170611 издаден от ОДМВР - гр.Пловдив, с който на Д. Б. К., с ЕГН ***** от гр.П., ул.“Л. К.“ № ** е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 400 лв. за нарушение по чл.21, ал.2, вр ал.1, вр. с чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП.

Жалбоподателят моли Съда да отмени наложената глоба, по съображения подробно изложени в жалбата и съдебно заседание от повереник.

Въззиваемата страна- ОДМВР– Пловдив, не изпраща представител, но в писмено становище от юрисконсулт намира жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след преценка на събраните и приложени по делото доказателства и във връзка с направеното оплакване, намира следното от фактическа и правна страна:

ЖАЛБАТА е допустима за разглеждане , а по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На 13.11.2020г. около 13.47ч автомобил с рег. № *****, марка „Хонда“, модел „Сивик“, собственост на жалбоподателя, се движел от гр.Пловдив по път I-8. При километър 213+230метра скоростта му била 102 км/ч, при ограничение за движение с нарочен знак „В-26“ до 60 км/ч. Горното било заснето с автоматизирана система за видеоконтрол ARH CAM S1 № 11743са. В следствие бил разпечатан електронния фиш предмет на разглеждане в настоящото дело и връчен на жалбоподателя.

Тази фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от писмените доказателства по делото- ел. фиш и фотоснимки към него, удостоверение за одобрен тип на средство за измерване, протокол за изпитване, протокол за употреба на АТСС, които съгласно чл.189, ал.15 от ЗДвП се ползват с доказателствена сила и които Съдът възприема и кредитира като обективни и непротиворечиви.

По фактите жалбоподателя не спори, навеждайки твърдение, че неправилно е санкциониран по данни на мобилно АТСС. На първо място следва да се посочи, че ако жалбоподателя не е управлявал автомобила си на посоченото време и място в ел. фиш, то той е могъл спазвайки процедурата предвидена в закона да оспори фиша, посочвайки лицето, което де факто е извършило нарушението. След като не е сторил това то извода е, че той лично е управлявал посоченото МПС. Не е основателно възражението, че фиша бил издаден в нарушение на чл.42 и чл.57 ЗАНН. Такива изисквания чл.189, ал.4 ЗДвП не поставя. Изисква се дата на нарушението и посочване на структурата на МВР издала фиша. Освен това закона сочи, че образецът на фиша се утвърждава от Министъра на вътрешните работи, а в случая това е сторено. Не на последно място нормата на чл.189, ал.11 от ЗДвП, според която влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление само приравнява правните последици на електронния фиш към тези на наказателно постановление, а не поставя изисквания към идентичност на съдържанието им, респективно правилата за издаването им. Ето защо фишът на практика не представлява нито АУАН, нито НП и обратното твърдение не намира опора в закона. На следващо място законът изисква фишът да бъде издаден в отсъствие на контролен орган, а не нарушението да бъде установено при липсата на такъв. По делото са приложени удостоверение за одобрен тип и протокол от изпитване на техническото средство. Приложени са снимка от разположение на уреда,

както и от автомобила собственост на жалбоподателя, поради което и тези възражения не са основателни. Действително в протокола по чл.10 от Наредбата не е попълнен контролиран участък, но това е нужно само ако контрола се осъществява в движение от полицейските служители. В случая е посочено , че техническото средство не е било монтирано в автомобил и ползвано при движението му като е отбелязана графа С - стационарен. Това сочи на извод, че нарушението е било установено с годно техническо средство и при спазване изискванията на закона. Техническото средство има номер и той е 11743са. Последното позволява неговата индивидуализация. Същия е посочен и във фотоснимката изготвена при констатиране на нарушението. Отчетен е и съответен толеранс при измерването.

На следващо място не е необходимо да бъде означено, че в района се извършва видеоконтрол, защото към момента на извършване на процесното нарушение законът не изисква това.

Не на последно място следва да се посочи, че правилно е било подведено констатираното нарушение под нормата на чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП и е определена глоба от 400 лева за превъзхождение от 42 км/ч. Следва да се посочи, че съгласно фотоснимките от нарушението скоростта е била по-висока – 105 км/ч и превъзхождение 45 км/ч, но това с нищо не нарушава правата на жалбоподателя. Нарушението на чл.21, ал.2, вр с ал.1 ЗДвП се изразило в неспазване на отклонението от общите правила на последната норма, която регламентира скорости на движение според типа МПС и пътя ,на който се намира. Именно различието в специално поставен знак „В-26“ субсумира нарушението като такова на ал.2 на чл.21, вр с ал.1 от нея.

С оглед потвърдителното решение на въззиваемата страна – ОДМВР Пловдив следва да се присъди и юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева на основание чл.63д, ал.3 ЗАНН като е направено своевременно искане. Минималния размер на същото настоящата инстанция намира за съответно на извършеното по делото.

Ето защо и поради горните мотиви, Пловдивският районен съд, XIV н. с.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 4170611 издаден от ОДМВР

-гр.Пловдив, с който на Д. Б. К., с ЕГН ***** от гр.П, ул.“Л. К.“ № ** е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 400 лв. за нарушение по чл.21, ал.2, вр ал.1, вр. с чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП .

ОСЪЖДА жалбоподателя Д. Б. К., с ЕГН ***** от гр.П., ул.“Л. К.“ № ** да заплати на ОДМВР Пловдив сумата от 80 лева представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС по реда на гл.12 от АПК и на основанията в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____